

Másfajta emberek

David Wilkerson July 21, 2003

Amikor Istenfélő emberek tetteiről olvasok az Ó Testamentumban, szívem tűzben ég. Az Úristennek ezek a szolgálói annyira le voltak terhelve Isten nevének érdekében, még ma is csak ámulunk ha visszagondolunk óriási tetteikre.

Azok a szentek mint egy szikla, meg sem mozdultak míg nem hallottak Istentől. És hanyatlóban lévő népük, családjuk miatt napokig sírtak. Visszautasítottak ételt, italt és még csak nem is mosakodtak. Fájdalmukban szakállukat és hajukat tépték. Jeremiás próféta Jeruzsálem utcáin feküdt egyik oldalán 365 napig, állandóan figyelmeztetve Isten közelgő ítéletére.

Csodálkozva kérdelem, honnan vették ezek a szentek lelki erejüket és képességüket azokra a tettekre? "Másfajta emberek" voltak, különböztek a mai templomba járóktól. Egyszerűen képtelenség ma ezekhez hasonlókat találni, amilyen módon éltek meg hitüket. Tudom, hogy én egyáltalán nem hasonlítok rájuk és nem ismerek egyetlen keresztényt sem aki hasonlítana ô rájuk.

Ez nagyon is aggasztó. A Biblia azt írja, hogy az Ó Testamentumban található leckék azért történtek, hogy példák legyenek előttünk, számunkra lettek leírva: "Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megíratlak pedig a mi tanulságunkra akikhez az időknek vége elérkezett." (I Kor. 10:11) Történeteik példák előttünk, és demonstrálják, hogy miképpen lehet Isten szívét megérinteni és elfordítani (a felettünk lebegő ítéletétől) vagy miképpen lehetne az erkölcsstelen népet bűnbánatra vezetni.

Kérdezem: talán ezek a szentek egy speciális nemzedékhez tartoztak? Talán természetfeletti jellemű emberek voltak előre meghatározott sorssal, olyan természetfeletti erővel rendelkeztek amit nem ismerünk a mai nemzedékben? A válasz: "nem, egyáltalán nem". A Biblia erőteljesen állítja azt, hogy Istenfélő elődeink ugyanolyanok voltak mint mi, hasonló testi vágyakkal. "Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kérte, hogy ne legyen eső és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig." (Jakab 5:17) A tény az, hogy példájukat követnünk kellene. Volt bennük valami ami Isten kezét, figyelmét magukra vonta. Ezért választotta ki őket Isten munkájának elvégzésére. És minket is arra sűrget, hogy hasonló minőségű jellemet formáljunk magunkban.

Valami más is bánt mikor az ôsi hívőket a mai keresztényekkel hasonlítom össze. Mi most a történelem leggonoszabb korában élünk. A mostani nemzedék sokkal rosszabb mint Ninive vagy Sodoma idejében volt. Sokkal makacsabbak vagyunk mint az ôsi Izráel volt, sokkal erőszakosabbak mint a Noé idejében élők. Ha valaha is volt olyan időszak amikor a világnak Istenfélő szentekre volt szüksége akiknek lángoló hitük van, az az idő most van. Olyan férfiakat és nőket keres az Úr akik törekszenek arra, hogy szívét megismerjék, nevében hatalmas tetteket tegyenek és egész társadalmakat térítsenek vissza Őhozá.

Csak fontold meg; miért támasztott volna fel Isten mélyen megtört szívű és szent életű embereket a múltban, de ma nem? Miért hagyná önkényesen a történelem legszűkölködőbb nemzedékét szent hangok nélkül? Tudjuk jól, hogy Isten nem változik, Ő tegnap és ma és örökké ugyanaz. (Lásd Zsid. 13:8) És mi is ugyanazt az Urat szolgáljuk mint az elmúlt nemzedékek. Tehát hol vannak a buzgó szolgák akik az emberiség érdekében viselnék Isten terhét és az Ő nevében beszélnének?

Végül pedig, ami igazán bánt, hogy birtokunkban van valami ami azoknak a szenteknek nem volt. Az Úr kiöntötte Szent Lelkének ajándékait reánk és így sokkal nagyobb erőhöz, mennyei ajándékokhoz van hozzáférésünk. Egyszerűen mindent megkaptunk amire szükségünk van, hogy hitben felemelkedjünk mint "egy másfajta ember", és az Úr az ilyeneket hívja és tartja meg Magának.

Kérdezhetjük: miért kente föl az Úr ezeket az embereket oly kiváltságos hatalmas erővel? Miért voltak képesek szolgálatukkal egész nemzetet megváltoztatni? A Biblia világosan leírja, hogy hogyan változtak "másfajta embereké" akiknek szívét az Úr ügyei érdekelték. Isten szolgálói a mai napokban is követhetik példájukat.

1. Ezsdrás Isten szolgája volt, aki az egész nemzet öntudatát felébresztette.

A Szentírás szerint Isten keze Ezsdráson volt. Így tanúskodott: "És én megerősödvén az Úrnak az én Istenemnek rajtam nyugvó kegyelme által" (Ezsdrás 7:28). Isten kinyújtotta kezét Ezsdrásra és egy másfajta emberré változtatta.

Miért Ezsdrás? Több száz írástudó volt Izraelben abban az időben. Ugyanazt a tanítást kapták és az Úr szavát ugyanúgy meg tudták magyarázni. Miben különbözött Ezsdrás, hogy Isten kezét reá helyezte és 50 ezer embert vezetett, a Jeruzsálemi Templom ujjáépítésére?

A Szentírás adja a választ; "Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét ." (7:10) Egyszerű: Ezsdrást határozottsága miatt választotta. Mindenek felett Isten Szavát kereste és engedelmeskedett annak. Nem fordult vissza, hanem azt mondta, "Isten szavának tanítványa leszek és amit tanulok azt tenni is fogom."

Nem volt természetfeletti gyakorlata ami miatt Isten Igéjét erősebben vágyta volna, Isten nem ébresztette fel egy éjszaka és mondta neki: "50 ezer embert fogsz bűnbánatra vezetni és el fogod végezni munkámat, de hogy képes légy erre, természetfeletti erőre, bátorságra, tisztaságra és lelki felhatalmazásra lesz szükséged. Mindehhez pedig Igém ismeretére és engedelmeségre van szükséged. Hogy mindezt képes légy megtenni, Szentírásom iránti szeretetet adok szívedbe. Holnap felébresz egy állandóan növekvő vággyal és éhséggel hogy Szavamat tanuljad és kövesd."

Nem hiszem, hogy így történt volna. Hosszú idővel azelőtt hogy Isten keze Ezsdráson nyugodott, szorgalmasan kereste és tanulta az Írásokat. Azon keresztül önvizsgálatra adta magát, és az Ige minden testi és lelki szenytől állandóan tisztította. Ennek eredménye, hogy Isten látta Ezsdrást mint egy Isten igéjével telt embert. Ezsdrás éhesen és örömmel tanulta az írásokat. Egyszerűen szívét előre készítette az Úr munkájára akármi is legyen az, akármit is választana az Úr számára. Ezért nyújtotta ki az Úr kezét Ezsdrásra és kente föl őt.

Igen, Isten fölmentése természetfeletti tény. De csak azokra nyújtja ki kezét akik teljesen átadják magukat az Úr szavának ismeretére és engedelmeskednek. Itt kezdődik minden fölmentés. Senki se várja Isten érintését, hacsak nem szenvedélyesen éhes az Úr Igéjére.

Mint Ezsdrás, Dávid ugyancsak egy "másfajta ember" volt aki nemzetének életét megváltoztatta. És mint Ezsdrásnál, Dávid szívét is elárasztotta Isten Igéje. A 119-ik Zsoltárban 176 versen keresztül Isten Igéjének dicsőségét hirdeti: "Szívembe rejtettem a te beszéded, hogy ne vétkezzem ellened . Gyönyörködöm a te rendeléseidben a te beszédedről nem feledkezem el . igen szeretem törvényedet, egész napestig arról gondolkodom . Lábamnak szövétneke a te igéd és ösvényemnek világossága. feletébb tiszta a te beszéded és szolgád szereti azt." (Zsolt. 119:11, 16, 97, 105, 140)
Ezsdrás imádságra és böjtölésre szánta szívét

"Ekkor böjtöt hirdetétek . hogy megaláznók magunkat ami Istenünk előtt. hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak." (Ezsdrás 8:21)

Ekkor Ezsdrás a gyülekezetet visszavezetésére készült Jeruzsálembé. Az út veszélyes volt, rablókkal, tolvajokkal és gyíkossal teli. Ezért Perzsa királya katonaságot ajánlott védelmükre, de Ezsdrás nem fogadta el az ajánlatot, ahelyett így tett bizonyosságot a király előtt, "A mi Istenünk kegyelme van mindazokon akik Őt keresik, az ő javokra és az Ő hatalma és haragja mindazokon akik elhagyják Őt." (8:22)

Ezsdrás válasza sokat leleplez róla mint "másfajta emberről".

1. Megerősíti a tényt, hogy Isten keze nemcsak egy kevés választotton nyugszik, hanem mindazokon akik elhatározzák az Ő keresését. (8:22)
2. Ezdrás világosan tudtára adte a királynak, hogy Isten haragja mindazokra terjed akik elhagyják Őt. Lényegében azt mondta, "Köszönöm ajánlatod, király, de szolgáljuk a mi hatalmas Istenünket és Ő képes megtartani minket, hogy befejezzük az Ő munkáját". Ezdrás annyira meg volt győződve, hogy még szégyenkezett is a királytól kérni segítséget. A Szentírás azt mondja, "Szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra ellenségeink ellen az útban ." (8:22).

Végül pedig Ezdrás a népet összegyűjtötte és bôjtölésre hívta fel; nem csak szavakkal kérte, hogy hittel hittel fogadják el Isten ígéreteit. Vagyis nem csak azt mondta hogy, "Isten beszédén kell állnunk és Ő megvéd minket. Most csak menjünk előre."

Nem, szerinte többet kellett tenni, "Igen, hiszünk Isten ígéreteiben, de bôjtolni és imádkozni fogunk amíg az ígéretek valósággá válnak. És nem lépünk egy lépéssel sem előre míg választ nem kapunk." Akkor a Szentírás szerint "És bôjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket . A mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedô ellenségeknek kezébôl ez úton." (8:23, 31)

Hasonló karaktertû embereket találhatunk az végig az Ó Testamentumban. Mózes, Jozsué, az atyák és a próféták mind bôjtöltek és imádkoztak. Nemcsak felületesen fogadták el Isten ígéreteit, hanem tettekkel bizonyították hitüket. Bôjtöléssel és imádsággal, teljes hitben az iránt, hogy Isten Szava be fog teljesedni.

Ez a bibliai módszer igaz napjainkban is. A Salvation Army szolgálatot General Booth alapította imádsággal és bôjtöléssel. Ugyanígy a mi Teen Challenge szolgálatunk (átmeneti otthon drogosok, alkoholisták számára) negyven évvel ezelôtt imában és bôjtölésben született. Más, számtalan szolgálat melyek ma is mûködnek ugyanígy születtek meg és sikeresen mûködnek. Az Úr hív mindenkit bôjtolni és imádkozni aki Isten munkáját kívánja végezni.

Isten Igéjének tanulmányozása és az imával töltött bôjt mellett Igéjének tisztító munkájára is szükségünk van.

Ezdrás és a hozzá hasonló emberek sírtak és örültek Isten jelenlétében. De hogyan kerültek ebbe az állapotba? Hogyan voltak képesek Isten megtört szívét megosztani azzal a nemzedékkel?

A választ Ezdrás szolgálatában találjuk. Amint megérkeztek Jeruzsálembe Isten arra indította Ezdrást, hogy egy általános bûnbánatra hívja fel a népet. "Ezdrás áldá az Urat, a nagy Istent és felele rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat leborulának az Úr előtt arccal a földre." (Nehemiás 8:6)

Ezdrás ezután felolvasta Isten Igéjét a nép jelenlétében. És ". mert sír vala az egész nép mikor a törvény beszédeit hallá" (8:9). De amint megbánták bûnüket Ezdrás azonnal sürgette ôket, hogy örvendezzenek, ". így szólának az egész néphez; ne keseregjete és ne sírjatek . ne bánkódjatek, mert az Úrnak öröme a ti erôsségtek" (8:9, 10). "Elméne azért mind az egész nép enni és inni és részt küldeni és szerezni nagy vigasságot, mert megértették a beszédeket, amelyekre ôket tanították vala"(8:12).

Kérdezlek téged, miért volt örvendezés? Mert egy ember osztozott Isten szívének terhén a nép bûne miatt, vagyis a pogányokkal való keveredésük és utálatosságaik megtûrése miatt. Mi volt Ezdrás válasza minderre?

"Mihelyt e dolgokat meghallottam megszagattám alsó és felsô ruhámat, s téptem fejem hajszálaikat és szakálatam és veszteg ültem . térdemre esvén kiterjesztetém kezeimet az Úrhoz az én Istenemhez és mondék; Én Istenem szégyenlem és átalom felemelni én Istenem az én orcámat te hozzád, mert a mi álnokságunk felülhaladták fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig nevedektek! . nem állhatunk meg előtted emiatt!" (Ezdrás 9:3, 5-6, 15)

Ezdrás szíve mélyéig fel volt zaklatva mikor látta a nép bûneit. De miért volt képes felismerni Isten szívét terhelô sértés mélységét? Ezdrás tisztán látta Isten haragját, mert Isten szava mint egy kalapács zúzta lelkét és készítette sírásra, "Szégyenlem és átalom felemelni én Istenem orcámat, álnokságaink miatt ." Ilyen megtört szíve csak annak van akit Isten szava összezúz.

És ez igaz ma is mindenkire aki Jézust szereti. Ha ismerjük Igéjét személyesen érezzük lelkünkön kalapács ütéseit. Büszkeségünket és tisztátalanságunkat szétzúzva mint egy sziklát. És szívünk megtörtén áll Isten előtt amiért megsebesítettük Őt. "Nem olyan-é az én ígém, mint a tûz, azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?" (Jeremiás 23:29) Ezután jön az igazi öröm.

Jeremiás beszélt arról, hogy szívünket készítsük az Úr keresésére. (Jeremiás 30, 21)

A fent elmondott elveket megtaláljuk Jeremiás életében is. Ez az ember ugyancsak arra készítette szívét, hogy az Urat keresse és meghallotta az Úr Szavát. Állandóan azt olvassuk: ". az Úr Szava szólt Jeremiáshoz ."

Sokan a Szent Írás magyarázói közül Jeremiást a siránkozó prófétának hívják, és ez jól illik rá. De ő volt az is aki a legörömteljesebb, dicsőségre legméltóbb evangéliumot hozta az Ószövetségbe, amikor megjövendölte az Új Testamentumot: "És örökkévaló szövetséget kötök velök, hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől ." (Jeremiás 32:40). "És a papok lelkét megelégitem kövérséggel és az én népem eltelik javaimmal, azt mondja az Úr." (31:14) "És megtisztítom őket minden bűneiktől melyeket vétkeztek ellenem ." (33:8).

Ez a Jó Hír! Az Új Testamentumban bőséges kegyelmet, irgalmat, örömet, békét és jóságot találunk. De Jeremiás minden egyes szava mögött egy személyes történetet van, az emberi képességen felüli megtörtség.

Jeremiás azt írta, "Ó én belsem, oh én belsem! Aléldezom, oh én szívemnek rekeszei! Háborog szívem, nem hallgathatok! Hiszen hallottad én lelkem a kürt szavát, a harci riadót! (4:19) "Bárcsak a fejem vízzé változnék a szemeim pedig könnyhullatásnak kútfejévé, hogy éjjel-nappal sirathatnám az én népem leányának megöltjeit." (9:1)

Jeremiás szent könnyeket hullatott, de nem a sajátját. A próféta hallotta Istent az Ő könnyeiről és megtört szívével beszélni. Először az Úr figyelmeztette Jeremiást, hogy ítéletet küld Izraelre. Azután elmondta a prófétának, "A hegyeken sírást és zokogást támasztok és a pusztai ligetekben gyászéneket." (9:10) A görög gyászének szó siralmat jelent. Isten maga sírt a közeledő ítéleten amit népére helyezett.

Mikor Jeremiás meghallotta ezt, osztozott Isten terhében, és népét siratta. Én is ismerek Istenfélő hívőket akik magukra tudják venni az ilyen terhet. Basilea Schlink egy ilyen személy. Ő alapította meg a Lutheránus Mária Növérseget Németországban, és Krisztus odadó szolgálója volt. Az évek múltával közeli barátságban kerültünk. Ez a hűséges nő jól ismerte Isten sirarommal telt szívét.

Gyakran mikor látogattam otthonukat a kápolnában sírva találtam őket. Sok minden miatt gyászoltak, saját nemzetükön is amint Hitler gyilkolta a zsidókat. Órákig sírtak az ilyen bűn elkövetésén. Először nem tudtam megérteni, hogy miért sírnak ilyen hívők órákig. De aztán kezdtem megérteni Basilea Testvérnőtől Isten bűneink által okozott mély sebeit. Több írása az ilyen mély érzésekről beszélt.

A közelmúltban én is éreztem az Úr szívét terhelő siralmat, amikor Angliába látogattam. Prédikációmban az emberiség elesett kondíciójáról beszéltem mikor egy riporter azt kérdezte, "Nem tud valami jobbat mondani a vallásról?"

Kérdése eszembe juttatta annak a számtalan fiatalnak a borzasztó helyzetét akik az utcán élnek, alkohol és kábítószer orgiákkal, teljesen eszükön kívül. Ugyanakkor pedig az Angliai Egyház (Church of England) egymás után zárja be a századokon át nyitott templomok kapuit , mintegy visszavonva megszenteltségüket.

Mikor a Westminster Chapel-ben beszéltem, ahol egyszer a nagy prédikátor Stanley Jones prédikált, a fiatalok megtöltötték még a karzatokat is. Éhesek voltak hallani valamit ami az Istenben lévő reményről szólt. Mikor a befejezésnél hívtam őket, áramlottak az ima szobákba, sírva és jajgatva saját megtört reménytelen életük felett. Az egyik 18 éves lány állt a sorban meredt szemekkel és azt mondta, "Wilkerson Pásztor, nem tudok sírni. Az egyház elvette a hitemet, és most nem érzek semmit."

Ilyen és hasonló jelenetek után fájó szívvel teljesen letörtem. És Isten síró szívvel mondta "Dávid, ha valaha is szükség volt síró prófétákra, az most van."

Nos mi is történik mikor megosztjuk Isten szívének terhét sírással? Az Úr megosztja velünk gondolatait. Jeremiás tanúskodik erről. Megértés adatott neki azt a kort illetően és volt képes látni a jövőt. "A Seregek Ura aki plántált téged, rosszal végzett felőled Izrael házában és Júda házában rosszasága miatt, amit elkövettek magokban . az Úr tudtul adta nékem és én tudtam; te láttadatt meg velem az ő cselekedeteiket is!" (Jeremiás 11:17-18)

Akarmelyik megtört szívű szentnek megadja az Úr, hogy megértse korát melyben él. Tény az, hogy sokan gyülekezetünkben nem voltak meglepve azon ami Szeptember 11-én történt. A Times Square Church-ben közbenjáró imaestéken többen zokogásban törtek ki anélkül, hogy tudtuk volna honnan fog az ítélet jönni, de szívünkben tudtuk, hogy valami közeledik. Ugyanígy minden Istenfélő szolgáló aki ismeri Isten kesergő szívét

tudott a közelgő ítéletről.

Dániel Ugyancsak egy "másfajta ember" volt aki arcát az Úrhoz fordította.

Dániel egy "másfajta ember" volt aki megtörtségéről beszélt, "És orcámat az Úr Istenhez emelém, hogy keressem őt imádsággal. Könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban. És imádkozám az Úrhoz az én Istenemhez és vallást tevék ." (Dániel 9:3-4). Dániel felismerte a történelmi időt, mert ismerte Isten szívét. ". én Dániel megfigyeltem a könyvekben az esztendők számát amelyről az Úr igéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain" (9:2). Továbbá Dániel fordította le a látomást melyben egy hatalmas kő lett kivájva kéz nélkül és lezúdult, lerombolva az állóképet, mely a világ királyságait szimbolizálta.

Hogyan volt képes Dániel a megtörtség, felismertség és tudás útjához elérkezni? Isten Szavának tanulmányozásával kezdődött. Dániel odaszánta magát a Szentírás tanulmányozásának, hogy teljesen megragadja őt. És gyakran idézte, mert szívében volt elrejtve. ". amint írva van a Mózes törvényében ." (9:13)

A tizedik fejezetben Krisztusról kapott egy látomást, "És felemelém szemeim látám: egy férfiú, gyolcsba öltözve és dereka ufázi arannyal övezve . teste olyan mint a társiskő, orcája olyan mint a villám és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lábai mint az izzó ércnek színe és az ő beszédének szava olyan mint a sokaság zúgása." (10:5-6)

Többen voltak Dániellel mikor ezt a látomást kapta akik ugyancsak hívők voltak. Dániel nem tartott kapcsolatot gonosz jelleműekkel. De ezek nem voltak "másfajta emberek", mint ahogy Dániel. Mikor a látomás megjelent elbűjtak. "És egyedül én Dániel láttam ezt a látomást, a férfiak pedig akik velem valának nem látták, hanem nagy rettenés szálla rájuk és elfutának, hogy elrejtőzzenek" (10:7)

Isten szent jelenlététől futottak és bűjtak el. És jól tudjuk, hogy csakis a szívekben lévő rejtett bűn okoz ilyen félelmet az Úr jelenlétében.

Ezzel a végső szavam az ilyen "másfajta" hívőket illetőleg a következő. Utólag sokat gondolok arra az időre mikor Az Úr ítélőszéke előtt fogunk állni. Azon a napon Krisztus előtt fogunk állni, aki olyan mint az ember és mint Isten. Mint mi, Jézus is járt ezen a földön és mindenféle emberi érzés megérintette. És mikor előtte állunk azonnal vagy egy fekcillanást vagy megsebesített ámulatot fogunk látni szemében.

Sámuel szavaira gondolok amit Saulnak mondott, "Esztelenül cselekedtél nem tartottad meg az Úrnak a te Istenednek parancsolatját amit parancsolt néked: pedig most örökre megerősítette volna az Úr a te királyságodat Izráel felett. Most azonban a te királyságod nem lesz állandó. Keresett az Úr magának szíve szerint való embert ." (1 Sámuel 13:13-14).

Saul ott lesz velünk azon a napon. Vajjon mit fog az Úr mondani neki? Talán, "Saul megmutatom neked amit terveztem számodra. Dávid szerető atyja lehettél volna, és a nemzeted amit kormányoztál volna térdre borúlva alázattal élt volna előttem. Becsületet szereztél volna Izráelnek a körülötte élő nemzetek előtt és a békeség folyt volna mint egy folyó népem élvezetére. Tiszteletet adtam volna neked és egy olyan nevet melyre Isten neve lett volna rábélyegezve.

De minden másképen történt. Elhagytad terveimet, mert nem vetted komolyan szavam. Ahelyett megengedted, hogy féltékenység, keserűség és meg nem bocsátásod elraboljon mindent. Saul, lásd csak, hogy mit vesztettél."

Borzongva gondolok arra, hogy Krisztus ilyen szavakat mondjon nekem. "Dávid nézd mi történhetett volna. Nézd az áldások sokaságát amit Isteni áldásom adhatott volna, de te büszkeségben jártál. Szolgálatod csak egy árnyéka volt annak amit terveztem számodra. Igen, megbocsájtok neked és megváltalak téged, de lehetőségeid magasabbak voltak."

Drága Szent, "élet és halál" idejében élünk. Itt az idő, hogy válasszunk a szellemi élet és engedelmesség vagy szellemi halál és képmutatás között. Gondolj Mózes szavaira, "Bizonyosságul hívom ma ellenetek a mennyet és a földet, hogy az életet és halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot; válaszd azért az életet, hogy élhess mind te mind a te magod." (V Mózes 30:19)

Sürgetek mindenkit ma, hogy keressétek az Urat buzgón és határozottan. Aztán járuljatok az Igéhez egy állandóan n övekvő szeretettel és vágygal. Imádkozzatok böjtöléssel és megtört szívvel hogy az Ő terhében részesülhessetek. Végül pedig, valljátok meg és fordítsatok hátat mindannak ami hátráltatja a Szent Lelket hogy

megnyissa az ég áldásait reátok. A "másfajta ember" útja mindenki számára nyitva van. Fogsz azon járni?

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1978/>